

ПАСПЯХОВА ЗАКОНЧЫЦЬ НАВУЧАЛЬНЫ ГОД АРГАНІЗАВАНА ПРАВЕСЦІ ЭКЗАМЕНЫ

Раўняцца па лепшых

Першыя вынікі здачы экзаменаў па гістфаку паказваюць, што факультэт у гэтым годзе значна лепш змагаецца за якасць вучобы, чым у мінулым годзе. Выдатныя адзнакі на III курсе па двух знаных прадметах складаюць 82,6 процанта.

Такія таварышы, як Прановіч, Ротман, якіх чамусьці лічылі раней не здольнымі вучыцца на «выдатна», зараз паказваюць высокія веды па праправавых курсах.

Разам з гэтым ёсць асобныя таварышы, якія не сур'ёзна падыходзілі да барацьбы за выдатную адзнаку. К прыкладу ўзяць тав. Бірыну, яна пры здачы

экзаменаў па новай гісторыі прабавала прыкрыць сваё неведанне бесперапынным патокам не звязаных паміж сабой слоў і думак і адказвала зусім не на тое пытанне, аб чым запытаў яе выкладчык. Калі выкладчык залічыў ёй памылкова «выдатна» і трэба было потым гэта выправіць, яна нават палічыла гэта за крыўду. Таварышы Бабчонак і Вайноўскі прабавалі павысіць атрыманую адзнаку «здавальняючы» праз некалькі гадзін на «выдатна», што таксама з'яўляецца не большэвіцкім метадам барацьбы за выдатную адзнаку.

Трэба больш сур'ёзна падыходзіць да здачы экзаменаў. АСТАПЕНКА.

У пагоні за «Выдатна»

Розныя па рознаму гэта ажыццяўляюць.

Я буду гаварыць толькі аб камуністах гістфака, якія павінны быць у авангардзе ў барацьбе за «выдатна». Многія гэта робяць ціха, у бібліятэках, добрасумленна сядзячы за кнігай і упартай работай дабіваюцца выдатных адзнак. Гэта ёсць адзіна правільны метад. Да такіх людзей адносяцца Ротман, Прановіч, Лапуноў і інш., па якіх яшчэ зусім недаўпа глядзелі як на адстаючых студэнтаў, а цяпер яны — у радах перадавых.

Але другія рашылі гэта пагоню за «выдатна» прымаць у літаральным сэнсе слова. Тав. Кацман не вывучыў новую гісторыю, а рашыў як небудзь нагнаць адзнаку. Але гэта не вышла, спроба скончылася няўдачай і ён прасядзеўшы цэлую ноч на заўтра як небудзь пацягнуў па «здавальняючы». Бабчонак яшчэ больш вычарпала гэта паляццё. 25 мая г.г. яна дала экзамен па гісторыі народаў СССР на здавальняючы, па другі дзень рашыла пераздаць на выдатна. І вот пачынаецца гонка за

дадаткам Маўродзіным, упрасваючы, умяляючы яго на хадзі прыняць у не «залік» і нагнаць як небудзь на выдатна.

Пагоня за «выдатна» закончылася толькі па пасажырскай вакзалу, дзе абмыся наступны дзяло:

Надзя: «Тав. Маўродзім, умяляю, прашу вас, задайце пытанне і пастаўце «выдатна», я камуніст і павінна быць у авангардзе і нялоўка мець «здавальняючы».

Маўродзім: «Не магу, так не рабіце. Між іншым, спяшаюся, пасадка пачалася, бывайце».

Маўродзім сеў на поезд. Поезд крунуўся і паімчаўся, а разам з ім і дацент Маўродзім, і «выдатна» т. Бабчонак.

Тав. Бабчонак на асабістым вопыце пераканалася што пагоня за «выдатна» (у літаральным сэнсе слова) не заканчваецца поспехам. Два дні яна не дала адпачыць т. Маўродзіну амаль да адходу поезда. Гэта недастойна не толькі камуніста, але і любога студэнта. А. Ф.

НЕ ПАКАЗВАЮЦЬ ПРЫКЛАД У ВУЧОБЕ

На 3 курсе фізікаў (фізмат), дзе ўжо зданы два экзамены — камуністы і комсамольцы не паказваюць прыклад у якасці вучобы. Так, па спецыяльных дысцыплінах з усіх камуністаў здаў на «выдатна» толькі тав. Рамашка, а па ланінізму «выдатна» атрымала адна Дучыцкая. Астатнія здалі на «здавальняючы». Тав. Фрыдману зусім не залічылі. Нават прапагандысты, як тт. Анімава і Кавалёў таксама здалі залік па ланінізму на «здавальняючы».

З 21 комсамольца, якія ёсць на курсе толькі 5 чалавек атрымалі «выдатна».

Усё гэта сведчыць, што таварышы недастаткова працуюць над матэрыялам.

Ёсць і такія камуністы, якія зусім несур'ёзна адносяцца да здачы залікаў. Напрыклад, тав. Юшпа, які заўсёды ідзе здаваць залікі не ведаючы матэрыялу, па «авось». Такія адносіны да вучобы патрэбна зжыць, у асаблівасці камуністам, якія павінны быць прыкладам у вучобе. АКИМОВА.

КАНСУЛЬТАЦЫІ ПА ТЭЛЕФОНУ

Аб наладжванні недагагічнага працэсу гавораць у нас многа і многія. Але факты гавораць аб тым, што вельмі часта зрыўчыцкамі падпрацэсу з'яўляюцца людзі, якія павінны былі б быць арганізатарамі яго. Як гэта не здзіўна, але факт! Дэканы факультэтаў, якія павінны арганізоўваць падпрацэс, па справе часам выступаюць у ролі дэзарганізатараў яго.

Дэкап хімічнага факультэта, прафесар Нікіфараў чытаў курс фізічнай хіміі на біялагічным факультэце. Курс надзвычай важны і адказны. На гэты курс па вучэбнаму плану адпущана 80 гадзін, але прафесар Нікіфараў, прачытаў яго за 70 гадзін. Астатнія гадзіны, каб не зрываць план, дагаварыўся пакінуць для кансультацый. Але правёўшы кансультацыю дзве гадзіны, прафесар Нікіфараў заявіў:

— Больш кансультацый даць не змагу, я павінен ехаць, я рад быў-бы сам дапамагчы вам, але не маю магчымасці, і не ведаю нават, калі прыеду прымаць экзамен.

Для заспакаення студэнтаў, ён прапанаваў «пазваніць па тэлефону».

Нас гэта не задаволіла і калі мы пашлі са скаргай у дэкапат, нам адказалі, што дапамагчы гэтай справе там не могуць.

Наогул у некаторых прафесараў, якія атрымліваюць персанальную стаўку, а не пагадзіна, адчуваецца тэндэнцыя прачытаць свой курс як мага хутчэй. Пры пагадзінай аплаце часта бывае наадварот — выкладчыкі скардзіцца што адпущана мала гадзін і ў гэты час нельга ўкласці ўвесь курс і шт пры такой колькасці гадзін, калі не дабавіць яшчэ некалькіх лекцый, яны могуць за добраякаснае засваенне курса студэнтамі з сябе адказацца здымаюць.

З прафесарам Нікіфаравым і на хіміфаку атрымалася такая-ж гісторыя як і на біяфаку. І там астадзіся нескарыстаны ім гадзіны.

Вучэбная частка БДУ павінна зрабіць вывады з гэтых фактаў, правяраць выкананне плана і растлумачыць прафесару Нікіфараву, што ўзяўшыся за выкладанне курса нельга заяўляць:

— Я вам прышлю сваёго асістэнта. Студэнт.

ХРОНІКА

Пасля скапчэння навуцальнага года з 1 па 3 ліпеня будуць праведзены ўсе беларускія спартоўніцтвы па лёгкай ат-

летыцы, гімнастыцы, стральбе і веласіпеду.

Наш універсітэт апрача каманд на вышэйказаных відах выстаўляе каманду на баскетболу, якая заняла першае месца ў гарадскіх спартоўніцтвах. У асноўным наша каманда ўжо ўкамплектавана. У яе ўваходзяць лепшыя гімнасты БДУ: Дабравольскі, Коўзель, Рызава, Чарнова; легкаатлеты: Барысевіч, Іванов; веласіпедысты Садорская і інш. Усім удзельнікам прыдзецца шмат трынавацца, асвойць новыя віды спорту: кап'ё, бег з перашкодамі, метанне мяча і інш., каб заняць адно з лепшых месцаў на ўсебеларускіх спартоўніцтвах.

БРЫШ.

„БУЙНЫ РАБОТНИК“

Ёсць людзі, якія любяць і могуць гаварыць, пабяттаць, але калі справа падыходзіць да канкрэтнай работы, то атрымаецца зусім не так, як гэтыя людзі гавораць. Да катэгорыі такіх людзей адносіцца Нікалай Афанасьевіч Зайцаў — студэнт IV курса фізмата. Яго ведаюць усе студэнты БДУ. Яго ведаюць, як Нікалая Афанасьевіча і як Нікалая Францавіча, апошнім ён сябе часта рэкамендаваў пры знаёмстве з знаёмымі. Яму чымусьці здавалася, што слова «Францавіч» прыдаць яму нейкую салінасць, нават вучонасць.

Нікалай Афанасьевіч узагаў свой лексікон некалькімі, прыячымі «важнасць» славечкамі: «да-с», «ну-с», «чехуха», «мелюць», «нізюць», «не могуць прадставіць» і т. д. Пры гутарцы ён толькі і паўтарае гэтыя славечкі. Пераджае з першага да апошняга, а потым зноў пачынае з пачатку. Гэтым ён, напэўна, думаў стварыць сабе аўтарытэт.

На I курсе яго выбіралі ў прафком, у рэдкалегію, але ненадоўга. Пад яго знаходзіўся «вучонасцю» хваецца нікчэмнае «нутро», пахаліцтва, папярцацельскія адносіны да вучобы, працы і таварышоў.

Нароная прыказка гаворыць, што «крыўдай свет пройдзеш, але назад не вернешся». Так атрымліваецца і з т. Зайцавым. Не глядзячы на тое, што ён рэкамендаваў сябе на сходах, як былога буйнага работніка, аднак студэнты скоро разгадалі яго і перасталі выбіраць на грамадскую работу. Не давяраюць яму ніякага даручэння. Студэнты яго не любяць, бо ён дрэнны студэнт, яшчэ горшы таварыш.

Вучыцца ён надзвычай дрэнна, за што была нават знята стыпендыя. На працягу гэтага года быў толькі два разы на палітзанятках, ды і то не дасягнуў да канца заняткаў.

Факультэцкія сходы студэнтаў ён не наведвае. На курсавыя сходы прыходзіць, каб пасварыцца са студэнтамі, за тое, што апошнія патрабавалі ад яго дысцыпліны. На гэта ён заўсёды адказваў:

— Я першы за ўсё выкладчык, а потым ужо студэнт.

Паглядзім на Нікалая Афанасьевіча, як на зыкладчыка, імем якога так зваліся Нікалай Афанасьевіч. Праўда ён на курсах майстроў сацыялістычнай працы завада імя Мяснікова. Але і тут Нікалай Афанасьевіч паказвае свёла «вучонасць» толькі славечкамі «ну-с», «да-с» і т. д.

Загадчык курсаў тав. Дзем'яновіч прыняўшы знаходную «вучонасць» Нікалая Афанасьевіча за чыстую манету палічыў яго за прафесара і вызначыў нават яму прафесарскую стаўку. Але і тут дым, які лобіць пускаяць у вочы Нікалай Афанасьевіч, хутка рассяеўся.

Вось, што піша газета «За здаровы вагон» (орган парткома і прафкома членаў вагона-рамонтнага завода імя Мяснікова) ад 21 мая 1937 года.

«На курсах «кіраўніцтва» у апошні час перайшоў у рукі выкладчыка Запаша, які за незначную эканамію зняў з стыпендыі. Затое на курсах ён атрымлівае зарплату на 20 процантаў больш іншых выкладчыкаў. Зайцаў увёў у сістэму стаўкі толькі «выдатна», чым фактычна па-

рушае пастанову урада і партыі аб ацэнцы паспяховасці вучашчыхся. Зайцаў парушае дысцыпліну і рэжым курсаў. Сістэматычна спяняецца на лекцыі на 25—30 хвілін».

Вось, якім «прафесарам» стаў Нікалай Афанасьевіч Зайцаў.

Вялікі вучоны Паўлаў у пісьме да моладзі Савецкага Саюза пісаў, што не варта зазнавацца, трэба навучыцца рабіць чорную работу ў навуцы, працаваць добра сумленна і ўпарта над сабой.

Вялікія клопаты партыі Леніна—Сталіна аб людзях, кадрах, абавязваюць нас, моладзь, добрасумленна вучыцца справе Леніна—Сталіна, абавязваюць авалоўваць вышнімі большавізма.

Трэба раз і пазаўсёды зразумець, што ў наш час зазнаўства, справы непатрэбна і шкодна, яно адыходзіць на эвалку гісторыі.

Ці ёсць яшчэ падобныя Нікалай Афанасьевічы ў БДУ?

Так, безумоўна, Зайцаў не адзін. Часам чуеш, як гутарыць той, або іншы студэнт з незнаёмым чалавекам і ўся гэта гутарка пабудавана на «я», на вышуканых славечках, на нейкай напышчанасці, «вучонасці». А дзе-ж скромнасць, крапатлівая работа над сабой, сапраўднае авалоўванне вышнімі назвак, авалоўванне большавізмам?

Гэтага ў Зайцавых няма.

Памешч пішных, чванлівых слоў, пабольшкі скромнага канкрэтнай работы, вольна адзіны шлях не быць такім, як Нікалай Афанасьевіч Зайцаў.